

LOŽISKOVINY

Občasník Střední průmyslové školy strojnické Olomouc

Ročník 2017, číslo 17.

Exkurze do Prahy

str. 5-8

**Pasování
prváků**

str. 3

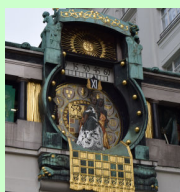
**Nová členka
ZMOK**

str. 12-13

**Srdíčkové
dny**

str. 14-15

**Předvánoční
Videa**

str. 15-16

**Maturitní
ples**

str. 18

**Lyžařský
výcvik**

str. 19

LOŽISKOVINY

Obsah čísla

Úvodník	2
Pasování žáků 1. ročníku ...	3
Pomáháme potřebným	4
Literárně-historická exkurze Praha	5
Praha očima našich studentů	7
Beseda s novinářkou	8
Naše praxe	8
Nové volby do ZMOK	12
Iveta se představuje	13
Máme srdce na pravém místě	14
Dobré místo pro život	14
Vánoční Viděň	15
Škola přivítala zájemce o studium	16
Setkání s umělci Kitzbergerovými	17
Ples strojařů	17
Náš lyžařský výcvik	19

Úvodník

Milí čtenáři,
v tomto čísle školního časopisu se dozvíte o akcích, které se odehrály nejen na půdě naší školy. Již tradičně začíná nový školní rok pasováním nových studentů do řad strojárny. Já jsem byl při tom a mohu konstatovat, že se tato akce vydařila a příjemně nás překvapila, protože jsme dostali dokonce i malý dárek. Můžete se zde také dočíst o praxích žáků 2. ročníku, na které se už také já i moji spolužáci těšíme.

Nejkrásnější dobou každého školního roku jsou ale vánoční svátky, při kterých jsem jako místopředseda naší třídy dostal na starost vánoční výzdobu. Pro všechny studenty neznamenají Vánoce pouze klid a pohodu, ale také dlouho očekávané zimní prázdniny.

V období Vánoc se město Olomouc může pochlubit také celorepublikově známými vánočními trhy, kterých se již čtvrtým rokem účastní i naše škola, a to prodejem vánočního punče. Výtěžek z tohoto prodeje putuje ke klientským rodinám Společnosti pro ranou péči.

Nakonec bych Vám chtěl popřát mnoho úspěchů, pevné zdraví v novém roce a hlavně pěkné pololetní vysvědčení.

Zároveň také děkujeme našim studentům a pedagogům, kteří nám zaslali svoje příspěvky a fotografie. Věříme, že se i nadále budete podílet na vzniku dalšího čísla školního časopisu, které vyjde po maturitách.

Jan Marčík

Ložiskoviny: studentský časopis, ročník 2017, číslo 17.

Vydává Střední průmyslová škola strojnická v Olomouci, třída 17. listopadu 49, 779 00 Olomouc

Šéfredaktor Mgr. Renata Provázková, technická redakce Mgr. Jan Kameníček

Pasování žáků 1. ročníku

Pasování žáků prvního ročníku pro školní rok 2016/2017 se uskutečnilo 29. října 2016 pod záštitou vedení školy a organizací učitelek Marty Skopalíkové a Renaty Provázkové, studentů Jaroslava Zavadila ze 4. C a Viktorie Hořinové ze 4. A. Organizátoři se vzhledem k narůstajícímu počtu žáků a omezené kapacitě tělocvičny rozhodli letos pro změnu a pasování probíhalo v komornější atmosféře po jednotlivých třídách prvního ročníku.

První pasovanou třídou byla 1. C pana učitele Adama Šišky. Tato třída byla pasována v hodině tělesné výchovy mezi 8:50 a 9:20. Překvapení žáci se posadili podél dřevěného hrazení školní tělocvičny a pozorně naslouchali výkladu paní ředitelky Marty Zahnášové o důležitosti pilné přípravy, projevu Jana Ámose Komenského v podání Jiřího

Kratochvíla ze 4.C, jenž také přednesl text slavnostní přísahy, kterou studenti potvrdili hlasitým sborovým „přisáháme!“ Následovala motivační řeč zástupců čtvrtých ročníků a následně soutěž v poznávání nejdůležitějších pomocníků každého správného strojaře jako je ozubené kolečko či šuplera neboli posuvné měřítko. Po soutěži, ve které zaskočená 1. C poněkud tápala, se přešlo k hlavní ceremonii. Žáci v zástupu po-

stupně poklekávali a přísahali na samozvanou strojařskou bibli Strojnické tabulky. Nakonec si všichni studenti odnesli malou pozornost v podobě lentilek a ozubeného kolečka a dále pokračovali ve výuce tělesné výchovy pod vedením nového tělocvikáře pana učitele Bašeho.

Další třídou, která neočekávala své pasování do řad strojařů, byla třída 1. B paní učitelky Aleny Strakové, ve které jsme narušili hodinu ruského jazyka. Překvapení žáci se tak zpočátku neochotně odtrhávali od učení prvních písmenek azbuky, ale nakonec své ceremonii věnovali dostatečně velkou pozornost. Průběh ceremonie byl stejný jako u 1. C s tím rozdílem, že ti nejbystřejší v soutěži poznali i soustružnický nůž. Žáci opět vytvořili zástup, ve kterém byly mezi houfem kluků k vidění i dvě slečny. Studenti si opět prošli

přisahou a odnesli si malou pozornost.

Téměř desetičlenná tlupa „vítačů“ mířila za další třídou, kterou měla být třída 1. A paní učitelky Petry Najdekrové. Ceremonie tentokrát vyrušila hodinu technického kreslení, ve které žáci dodělávali svoje první výkresy čerchovaných, čárkovaných a plných čar, které každý budoucí absolvent naší školy musí zvládnout. Po ceremonii to měli žáci lehce složitější, protože učebna technického kreslení není tak prostorná. Žáci se museli seřadit do velmi těsných uliček mezi lavicemi. Pasování proběhlo v pozitivní atmosféře a nás čekala po přestávce závěrečná šťace.

Poslední třídou byla třída plastikářů 1. D paní učitelky Aleny Antošíkové. Třída, která čítala cca 20 žáků, se nacházela v učebně MUL. Tentokrát jsme narušili hodi-

nu fyziky pana učitele Havelky, který byl naší přítomností možná více překvapený než samotní žáci. Plastikáři se ukázali ve velmi dobrém světle, čímž byla zaskočena i samotná paní ředitelka, která při našem odchodu prvákům sdělila, že mají malé plus za svoji znalost strojařských pomůcek. Ve třídě pak opět proběhlo pasování s přísahou, lentilkami a talismanem pro štěstí – malým ozubeným

kolečkem.

Střední průmyslová škola strojnická přijala slavnostně a netradičně do svých řad celkem 108 nových žáků. Nezbývá, než jim ještě jednou popřát úspěšné studium a pěkná středoškolská léta na SPŠS Olomouc.

Tomáš Poštulka

Pomáháme potřebným

Světluška je dlouhodobý charitativní projekt Nadačního fondu Českého rozhlasu založený na solidaritě a dobré vůli lidí.

Světluška pomáhá dětem a dospělým s těžkým zrakovým postižením. Je oporou pro ty, které nelehký životní osud postavil před každodenní výzvu: znovu a znovu se učit životu ve tmě - bez pomoci jednoho z nejdůležitějších lidských smyslů.

Světluška se snaží pomá-

hat již od roku 2003. Do projektu se zatím zapojilo více než 80 000 dobrovolníků a miliony dárců. V letošním roce, tak jako v letech minulých, se i naše škola zapojila do této charitativní akce. Celkem 26 studentů ve středu 14. září 2016 podpořilo tradiční sbírkové dny V ZÁŘÍ SVĚTLUŠKY ZÁŘÍ a jako dobrovolníci nabízeli sbírkové předměty.

ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ 2016

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI

SPŠ strojnická Olomouc

Při sbírkové preventivní akci Český den proti rakovině ve středu 11. května 2016 byla prodajem kytiček získána částka:

14.786,- Kč

Vybrané prostředky budou využity na dlouhodobé programy Ligy proti rakovině Praha – nádorovou prevenci, zlepšení kvality života onkologicky nemocných, podporu výzkumu a přístrojové vybavenosti onkologických pracovišť.

www.lpr.cz
www.cdpr.cz

DĚKUJEME I

Za pořadatele sbírky:

MUDr. Michaela Fridrichová

Za organizátora sbírky:

Mgr. Jana Meuleová

Literárně-historická exkurze Praha

Ve dnech 14.–16. září Fojtovou, Mgr. Kavkovou a 2016 se zájemci z řad 4. Mgr. Skopalíkovou do Prahy ročníku vydali spolu s Mgr. na již tradiční poznávací lite-

rárně historickou exkurzi. Počasí nám tentokrát přálo, celé tři dny svítilo slunce a rozpálená pražská zákoutí vyvolávala dojem horkých letních měsíců. Žáky čekal nabitý program sestavený z osvědčených prohlídek objektů – Pražský hrad, Petřín, Královská cesta, Vyšehrad. Protože tentokrát vyrazila do Prahy početná skupina téměř 60 žáků ze tří tříd, program se přizpůsobil i přáním jednotlivých skupin. Navštívili jsme tak Starý židovský hřbitov, Valdštejnskou zahradu, Žižkovský televizní vysílač a další objekty. Nadšení u všech žáků

vyvolala jedenáctimetrová pohyblivá hlava Franze Kafky od sochaře Davida Černého, který je také autorem obrovských laminátových soch černých mimin – Babies – na Žižkovském vysílači a na Kampě, které v nás vzbuzovaly spíše děsivé pocity.

Oba večery se nesly ve znamení kultury. První večer jsme se „hodili do gala“ a zhlédli v Divadle na Vinohradech představení Caligula od A. Camuse, druhý večer měli žáci možnost oživit si matu-

ci s nehraným zájmem poslouchali výklad, zapojili se do pokusů a prohlédli si expozici. Mnohým nestačil čas vyhrazený na volnou prohlídku, a tak jsme protáhli dobu strávenou v muzeu na úkor poznávání pražských památek. Bylo znát, že svět techniky není pro naše studenty tabula rasa.

Také páteční prohlídka hory Vítkov s majestátní sochou Jana Žižky a poslední část programu –

areálu Vyšehradu, kterou zvolila druhá skupina, znamenala rovnocennou variantu programu. Naše třídní putování Prahou jsme tak zakončili ke spokojenosti všech účastníků. Praha je nádherné město, které zaujme i technicky založené studenty. Odjžděli jsme domů unaveni, ale plni dojmů a nevšedních zážitků.

Martin Smrček

ritní dílo Rozmarné léto v podání divadelního spolku Kašpar. Představení se neslo v duchu vančurovské poetiky, a tak jsme ještě po skončení nechali poetismu volný průběh a vydali se na procházku kouzelnou noční Prahou.

Do programu byla zařazena i návštěva Národního technického muzea, kde jsme měli objednané workshopy na téma Mechanismy a Motory. Prohlídka muzea i workshopy předčily naše očekávání, odborníci si připravili program odpovídající znalostem středoškoláků; zá-

návštěva Armádního muzea se setkaly u chlapců s příznivým ohlasem. Prohlídka

Praha očima našich studentů

V říjnu jsem společně s ostatními žáky čtvrtého ročníku SPŠ strojnické Olomouc podnikl výlet do Prahy za kulturou.

Když jsme přijeli, nestačil jsem se divit. Věděl jsem, že je Praha nádherné město, ale aby z ní krása a elegancie doslova číselala na každém kroku, toho jsem si vědom nebyl. Úžasem jsem zůstal stát hned několik pár metrů od nádraží. Tak nádherné město jsem již dlouho nenavštívil, a to byl teprve začátek.

Během naší výpravy jsme navštívili mnoho památek a kulturních objektů. Namátkou mohu vyjmenovat například Pražský hrad, Karlův most, Národní technické muze-

ale něco nutilo mít na paměti, že se zde stalo mnoho špatného. Všichni ti králové a panovníci, co zde vládli a sídlili, nemuseli vždy vládnout právem a pro dobro země. Nejspíš

zahrady a všechnu krásu ať už přírodní nebo kulturní, kterou Pražský hrad disponuje, věděl jsem, že právě kvůli tomuto jsem cestoval až do Prahy. Vše, co jsem zde viděl, okamžitě dokázalo svou velikostí a kouzlem upoutat mou pozornost. Střídaly se ve mně pocity úžasu, pokory a zároveň hrdosti, že bydlím v zemi, která disponuje tak dlouhou historií a může se pyšnit bohatým kulturním dědictvím.

Celkově se mi výlet do Prahy líbil a určitě mohu podobný výlet doporučit každému, kdo tu možnost má. Praha je nádherné kulturní město, které má každému turistovi co nabídnout.

um nebo Petřín. Osobně se mi nejvíce zalíbil právě Pražský hrad. Celý areál na mě působil zvláštním dojmem. Šla zde cítit majestátnost, velebnost a majorita, zároveň mě také

proto mi něco neustále připomínalo, že Hrad není pouze světlá stránka Prahy.

Ovšem když jsme měli později možnost vidět nádherné výhledy na Prahu,

Patrik Lukeš

Z ubytování v luxusním hotelu Taurus jsme byli nadšeni. Navštívili jsme Pražský hrad, Katedrálu svatého Víta, prošli jsme Zlatou uličku a večer se vydali do Divadla na Vinohradech, kde jsme zhlédli hru Caligula. Výšlap na Petřín, staroměstský orloj, Karlův most a další památky

Prahy nás doslova uchvátily. Dalším kulturním zážitkem pro nás byla divadelní hra Rozmarné léto v Divadle v Celetné, který byl ještě umocněn procházkou večerní Prahou. V hlavním městě jsme prožili tři krásné dny.

Kamila Dorušáková

A tady se ještě můžete podívat na krátký videosestřih z naší exkurze, který je dílem Bruna Czasche. Myslíme, že se mu povedl.

<https://www.youtube.com/watch?v=6L0AkgVH-co>

Beseda s novinářkou

Dne 24. listopadu 2016 jsme měli jako každý čtvrtek ráno hodinu českého jazyka. Ale dnešní hodina byla výjimečná. Naši třídu totiž poctila návštěvou reportérka Prostějovského večerníku Petra Hežová.

Přišla nám popovídat o tom, jak to chodí v novinách, jaká úskalí a naopak výhody obnáší práce reportéra. Představila nám svoji tvorbu (zprávy z kulturních akcí, rozhovory se známými osobnostmi a fejetony). Popsala nám podobu dotyčných novin a celý proces vzniku nového čísla.

Chcete-li být novináři, budete mít nejraději pondělí a úterý, kdy se celkem nic neděje. Ten pravý shon začíná

ve středu, kdy šéfredaktor rozdělí novinářům úkoly. Nejdůležitější dny v týdnu jsou pak pátek, sobota a neděle. Chcete-li být novinářem, rozlučte se s volnými víkendy. Celé je budete trávit v redakci, případně na různých kulturních akcích, o nichž máte psát. V sobotu vzniká definitivní podoba novin: team vybírá, které články do novin přijdou, které naopak ne.

Noviny prodává titulní stránka – žhavá témata, vraždy, skandály, rvačky apod. Fotky roztomilých štěňátek prý nikoho ke koupi novin nepřesvědčí. Tím se dostáváme k financování: hlavní zisk pro noviny plyne od sponzorů, inzerentů a z reklamy. Samotným prodejem výtisků by se noviny neuživily.

Chcete-li vědět, jaké jsou výhody novinářské práce, jsou to hlavně volné vstupy na akce, volňásky pro přátele a rodinu, možnost seznámit se s celebritami a umělci a v neposlední řadě rauty, kde se můžete najíst až k prasknutí.

Nevýhodou je časová náročnost a stres, které budete nepochybně zažívat, když se blíží uzávěrka. No, a někdy se vám může stát, že vám bude někdo vyhrožovat nebo vás zažaluje...

Pokud jste tedy rádi mezi lidmi a umíte psát, nevadí-li vám, že přijdete o velkou část svého volna, je pro vás toto povolání skvělá volba.

**Miloslav Pajunčík
a Vilém Chudárek**

Naše praxe

Každým rokem na podzim absolvují studenti 2. ročníku odbornou 10 denní praxi ve firmách a podnicích v Olomouci nebo v místě svého bydliště. Pro většinu žáků je v současné době jejich pracovní pobyt

v konkrétním podniku velkým přínosem. Získají cenné informace a ověří si různé technologie z výuky přímo v provozu. Praxe probíhala ve dnech 31. října – 11. listopadu a zúčastnilo se jí celkem 102

studentů, z nichž každý si v podniku odpracoval celkem 60 hodin. Na pracovištích byli zaměstnavatelé se studenty většinou spokojeni. Žáci 2. ročníku často pracovali v programech CATIA, SOLIDWORKS

a CREO, které na naší škole nemáme. Všimli si mezilidských vztahů, získali zkušenosti s nadnárodními společnostmi. Vyzkoušeli si brzké vstávání, protože se museli dostavit na 6.00 hod. na pracoviště. V některých případech by se do firem rádi vrátili a našli tam své budoucí uplatnění.

Eva Dopitová

Jak praxe probíhaly a jaké zkušenosti si z nich studenti odnesli, si můžete přečíst v následujících příspěvcích.

V pondělí 26. 10. jsem

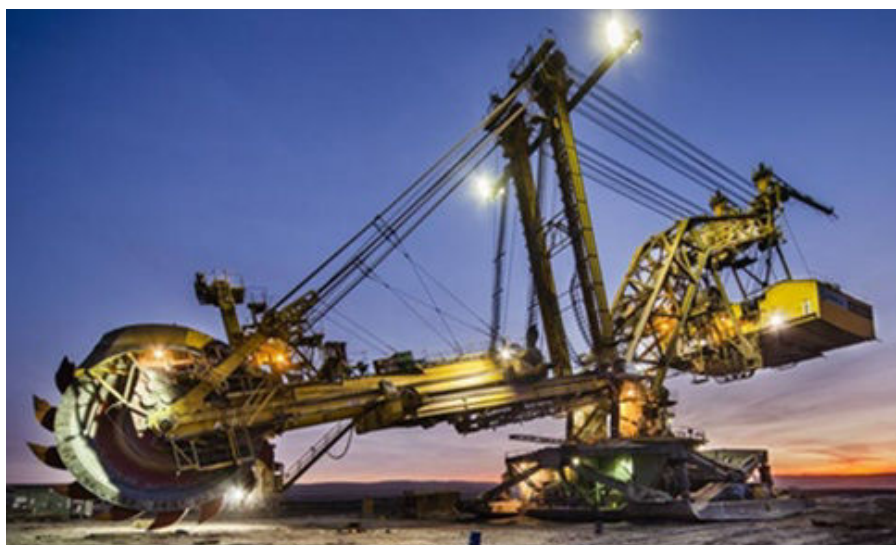
spolupracovníky a s firmovými normami jsem začal pracovat na vytváření tabulek objednávaných polotovarů. Během několika dalších dnů jsem tabulky doplňoval o důležité informace a přešel k dalšímu pracem. Jeden celý den jsem věnoval přiřazování výkresů k sestavám a sestav ke konečné sestavě. Pak jsem ke kusovníku každé sestavy doplňoval hmotnosti určitých součástí a nakonec vše přepsal do počítače. Většina výkresů byla popsána německy, ale vše jsem úspěšně přeložil. Poslední den, po provedení

mohutné sestavy, na nichž jsem pracoval. Prošli jsme místy, kde se svařovaly velké konstrukce, vypalovaly se součásti z plechů, i konečnou skladovací částí.

Na praxi jsem byl velmi spokojen. Seznámil jsem se s přátelským kolektivem, poznal nové technologie obrábění a uviděl tak mohutné a složité stroje přímo v provozu.

Petr Zeman

Pracoval jsem v Moravské Třebové ve firmě DGF a. s. Firma vyrábí ocelové tlakové láhve, které se používají v hasicích přístrojích nebo do bezpečnostních oken v obchodních centrech. Firma vyváží především do Německa, Francie a Polska. Dělal jsem několik různých činností. Například vkládání membrán do ventilů, vyfukování okují, lisování adaptérů do tlakových lahví. Ve firmě byl německý zákazník, takže jsem slyšel, jak s ním otec mluvil německy a pouze jsem pozdravil. Praxe se mi líbila, rozhodně splnila mé očekávání, pro-

započal svoji školní praxi v průmyslovém závodě UNEX a.s. v Uničově. V době největší slávy tato firma vyráběla světoznámá kolesová rypadla s označením KU-800. Dnes pracuje na výrobě součástí pro veliké zahraniční firmy.

První den jsem dorazil v 7:00 a po krátkém bezpečnostním školení jsem se přesunul na oddělení technologie, kde mi bylo přiděleno místo a pracovní počítač. Po seznámení se

kontroly vyráběných součástí dle seznamu, mě provedli provozem. Uviděl jsem všechny součásti a

tože mě většina činností bavila.

Zdeněk Ošťádal

Pracoval jsem ve firmě KOYO Bearings s.r.o. Tato firma vyrábí ložiska. Začínal jsem na oddělení kvality, kde jsem kontroloval zásilku ložisek, která byla nachystána k odvezení zákazníkovi. Praxe mě opravdu bavila a těším se na další.

Lukáš Rod

Na praxi jsem byl v německém podniku Hella Au-

V mém okolí jsem slyšel, jak se jednotliví konstruktéři domlouvají se zákazníky nebo s jinými podniky v německém nebo anglickém jazyce. Tato praxe splnila všechna mé očekávání. Získal jsem větší rozhled v technice a rozšířil jsem své obzory ve svém oboru.

Jan Horáček

Pracoval jsem 14 dní ve firmě Hella. Firma je německého původu z Lippstadtu a zabývá se výrobou a vývojem světlometů i jiných

kazníky hlavně anglicky a občas také německy. Praxe zde byla příjemná, když jsem něco nevěděl, tak mi ostatní na oddělení bez problému poradili. Firma předčila mé očekávání.

David Skřípec

Na praxi ve druhém ročníku jsem byl zařazen do firmy Weba Olomouc, s.r.o., která se nachází v Bystrovanech. Ve firmě se vyrábí nástroje pro horké tváření. Za dva týdny jsem vystřídal několik úseků firmy. Od CNC strojů, brusek, měřidel, laserů až po obrovský lis. Ve firmě jsem zaslechl němčinu při kontrole z Rakouska. Praxe splnila mé očekávání, dokonce jsem se naučil novou technologii.

Filip Rukriegel

Ve firmě Weba se vyrábí lisy pro automobilový průmysl a odzkoušené výlisky. Své výrobky vyváží firma do celého světa. Mojí náplní práce bylo opracovávání čelistí lisu na dílně, měření tvrdosti výlisků, čištění vylasovaných kusů. Ve firmě jsem slyšel němčinu, když přijel na kontrolu zástupce koncernu Volkswagen. Praxe se mi líbila, určitě do této firmy půjdu i příští rok.

Vojtěch Navrátil

Pracoval jsem v M.L.S. Holice spol. s.r.o. Olomouc.

totechnik, s.r.o. Mohelnice, která vyrábí světlometry. Spolupracuje s mnoha automobilními firmami např. BMW, Volkswagen, Škoda. Měl jsem své místo v kanceláři u počítače, na kterém jsem mohl pracovat v konstrukčním programu Catia V5.

Naučil jsem se základní funkce tohoto programu a také jsem některé jednodušší součásti vymodeloval. Setkával jsem se převážně s inženýry a technologi.

součástí. Hella obchoduje s širokou škálou firem, vyváží svoje výrobky snad do všech zemí světa. Jde především o vývoz součástí do aut, hlavně světlometů. A moje náplň práce? V prvních dnech jsem se seznamoval s programem Catia a oddělením. Poté co jsem se zorientoval, jsem se snažil pochopit postupy ve vývoji a přidat své nápady, nebo jsem též kontroloval výkresy. Na mém oddělení mluvili zaměstnanci se zá-

Firma se zabývá výrobou menších i větších alternátorů. Byl jsem na montáži strojů a vykonával jsem různé úlohy jako jsou např. očkování kabelů, sestavování svorkovnic a montáž komponentů. Firma spadá pod francouzskou společnost Leroy Somer.

Denis Studený

Praxi jsem měl ve firmě SVM strojírenská výroba Malhotice. Tato firma se zabývá zakázkovým obráběním na CNC soustruzích a frézkách. Za úkol jsem měl obsluhovat dvouvřetenový soustruh. Praxi bych hodnotil velmi kladně, vedení firmy bylo přívětivé a prostředí klidné a čisté.

Petr Aleš

Byli jsme dva týdny na praxi v Nestlé Česko s.r.o. – závod Zora v Olomouci. Vyrábí se zde čokoládové výrobky a cukrovinky, které se vyvážejí nejen do tuzemska, ale i do zahraničí jako např. Velké Británie, Německa. Většinu času jsme

strávili na oddělení energetiky; zde jsme pracovali na počítačích v programech AutoCAD nebo Inventor,

kde jsme kreslili různá schémata nebo přípravky na stroje. Praxe se nám celkem líbila, dostalo se nám mnoho informací a měli možnost vidět, jak funguje práce v tomto druhu průmyslu.

Dalibor Slováček, Petr Skácel

Na praxi jsem byl v Koovobrábění Svoboda ve Velkém Týnci. Pracoval jsem zde po dobu dvou týdnů na CNC soustružně. Tato firma vyrábí na zakázku různé součástky - převážně čepy, kolíky, pouzdra a jiné součástky. V této firmě se pracuje zejména s hliníkem. Měl jsem ovšem možnost vyzkoušet si práci s různými druhy oceli a s plasty (silon, nylon). Mojí pracovní náplní bylo nařezat polotovary na požadovanou délku, umístit je do zásobníku CNC soustruhu a na hotovém výrobku provést finální opracování (odjehlování). Více méně jsem si vyzkoušel celý výrobní proces. Praxi hodnotím velmi kladně, moje očekávání se naplnila. Dozvěděl jsem se spousty informací ohledně vlastností materiálů, naučil jsem se nastavovat korekce opotřebení nástrojů a základy programování.

David Roman

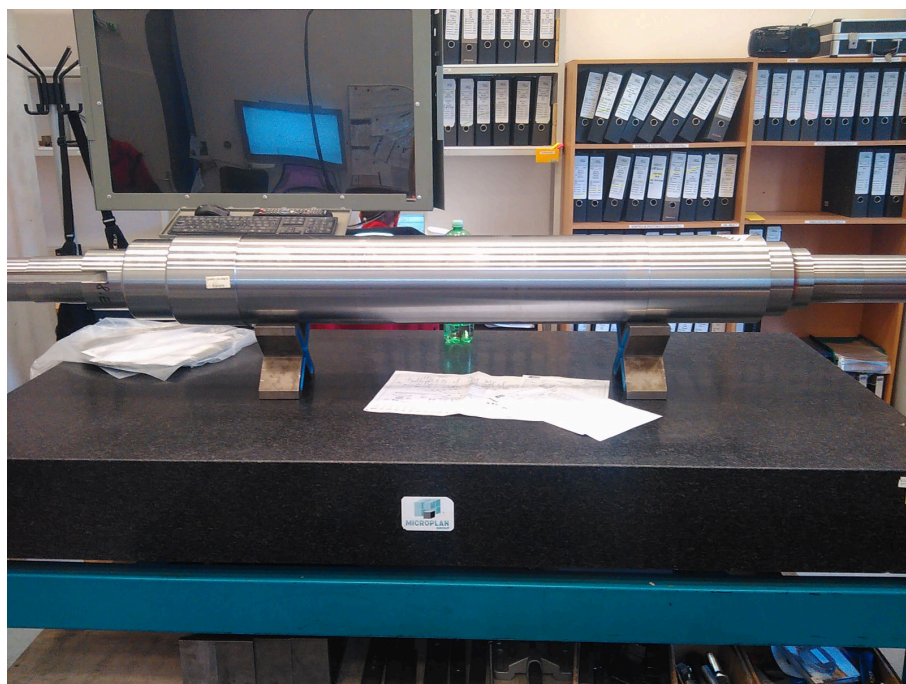
V americké firmě s názvem Honeywell se vyrábí letecké motory tzv. Business Jet. Firma vyvážejí vyrobené a opravené přípravky leteckých motorů. Byli jsme hlavně na Generálních opravách a zaměstnanci nám ukazovali provoz firmy. Také jsme absolvovali zajímavé přednášky. Byla to výborná zkušenost, dozvěděli jsme se spoustu nových věcí a velmi se nám tam líbilo.

Radek Winter František Henkl

Absolvoval jsem praxi ve firmě M. L. S. Olomouc Holice. Tato firma vyrábí alternátory (záložní zdroje energie), které dále expeduje. Já osobně jsem pracoval na "stanovišti" Kvalita-kontrola dodavatele, kde jsme kontrolovali přijaté zboží a po kontrole jej posílali do výroby. Náplní mé praxe bylo kontrolovat hřídele, které jsou součástí alternátoru. Na praxi se mi líbilo, byl zde dobrý kolektiv a naučil jsem se nové věci.

Marek Pospíšil

Praxi jsem vykonával dva týdny ve firmě M.L.S. (Leroy Somer). Je to francouzská firma, která vyrábí alternátory různých rozměrů nejen do traktorů, ale i např. nemocnic. Firma vyváží alternátory buď do jejich centrálního skladu a odtud do světa, nebo přímo

k zákazníkovi. Slyšel jsem jen češtinu a občas angličtinu, nicméně ředitel a vysoce postavení lidé jsou Francouzi, ale až na jednoho umí česky. Pracoval jsem v oddělení kontroly kvality výrobků, přepojoval jsem rozvaděče, měřil vnitřní ložiskový průměr na štítu alternátoru hloubkoměrem, měřil mikrometrem průměry hřídelů,

seřazoval zakázky. Celkově jsem si praxi užil, procvičil jsem si současné znalosti technického měření a rozvíjel své znalosti v oblasti elektrotechniky. Kdybych měl praxi zhodnotit v stupnici 1–10, dal bych 7/10 bodů. Bohužel jsem neměl žádný výdělek.

Daniel Vávra

Nové volby do ZMOK

V úterý 18. října se uskutečnilo školní kolo voleb do Zastupitelstva mládeže Olomouckého kraje. Stávající zástupce za školu Jaroslav Zavadil a současný hejtman ZMOK letos maturuje, a tak bylo nutné zvolit nového člena, který by se této funkce zhostil minimálně tak dobře a zodpovědně. Úkolem volební poroty školního kola ve složení Mgr. Marta Skopalíková, Mgr. Vladimíra Heglasová,

Jaroslav Zavadil a Viktorie Hořínová bylo vybrat dva žáky z prvního a druhého ročníku, kteří se následně ucházeli o post zástupce v krajském kole voleb, které se konaly 21. října v prostorách Krajského úřadu Olomouckého kraje. Školního kola se zúčastnili zástupci téměř všech oslovených tříd. Úkolem žáků bylo připravit si třiminutový projev, ve kterém se představí a přednesou svoje představy o pů-

sobení ve ZMOK. Ve velké konkurenci si nejlépe vedli David Roman (2. roč.) a Iveta Michálková (1. roč.). Tato dvojice následně reprezentovala školu v krajském kole. Volební komisi Zastupitelstva mládeže svým projevem po obsahové stránce lépe přesvědčila Iveta Michálková ze třídy 1. B, a stala se tak Zastupitelkyní mládeže Olomouckého kraje za SPŠS Olomouc. Všem účastníkům školního kola

děkujeme za zodpovědný přístup a předvedené výkony a Ivetě Michálkové gratulujeme. Věříme, že bude naši školu v nadcházejícím

období vzorně reprezentovat a práce ve ZMOK jí přinese nové cenné životní zkušenosti.

**Miloslav Pajunčík
a Vilém Chudárek**

Iveta se představuje

1. Věk

15

2. Nejoblíbenější předmět na ZŠ

Matematika

3. Oblíbený předmět na SŠ?

Technické kreslení

4. Oblíbené jídlo?

Koprová omáčka

5. Oblíbená barva?

Oranžová

6. Zájmy?

Divadlo – jsem členkou Ochotnického spolku
Osvětová beseda ve Velké Bystřici

7. Jak nejraději relaxuješ?

Meditací

8. Jak vypadá tvůj ideálně strávený den?

V lese na procházce
nejlépe sama se sebou.

9. Tvoje nejhorší vlastnost?

Jsem impulzivní, někdy se rychle a zbytečně naštvu.

10. Ctnost, které si na sobě nejvíc ceníš?

Vstřícnost, obětavost

11. Pro jakou lidskou chybu máš největší pochopení?

Pochopím lhaní s cílem neublížit druhému.

12. Jaké vlastnosti si nejvíce vážíš u svých kamarádů a přátel?

Upřímnosti

13. Co se ti vybaví, když se řekne strojařina?

Soustruh a praxe v dílnách

Iveta Michálková (vpravo)

14. Životní vzor

Určitě moje maminka, která je mi životní oporou, a potom režisér ochotnického souboru, ve kterém hraji – pan Tomáš Hradil.

15. Životní motto

Myslet pozitivně, i z prohry

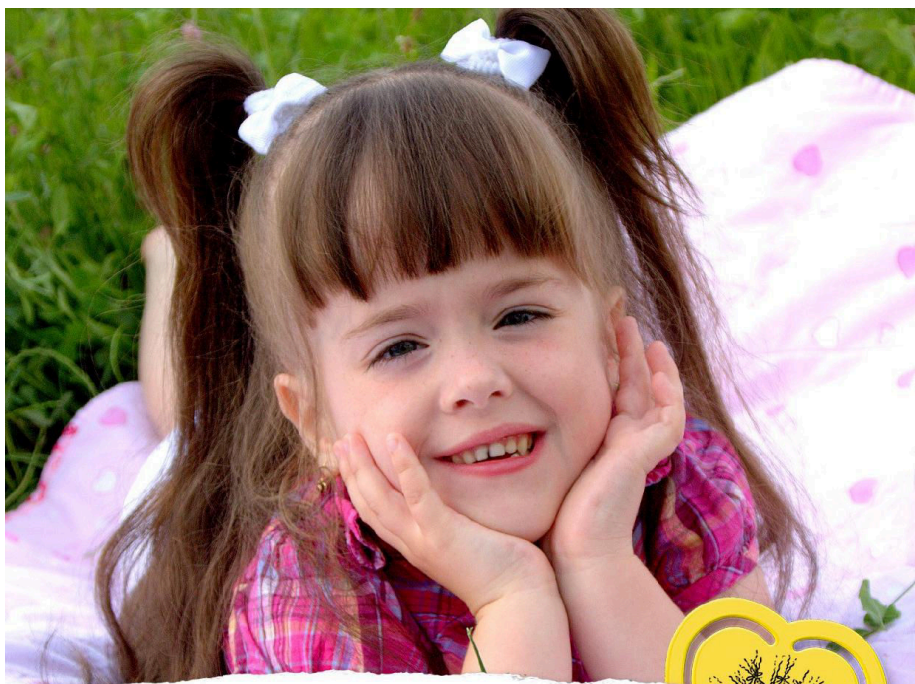
se můžeme poučit.

16. Dáváš si novoroční předsevzetí? Jaká?

Nedávám, protože si myslím, že se dá každý den něco změnit nebo udělat správně.

Máme srdce na pravém místě

Získat dostatek financí na zajištění služeb pro postižené a dlouhodobě nemocné děti není vůbec snadné. Proto pomáháme těm, kteří to potřebují. Nadace Život dětem pořádá 2x ročně charitativní sbírku Srdíčkové dny, jejíž výtěžek putuje na pomoc nemocným, handicapovaným a opuštěným dětem. Nadace podporuje také nemocniční zařízení, stacionáře a dětské domovy. Naši studenti prodávali sbírkové předměty v týdnu od 5. do 9. prosince. Nabízeli dárkové balení kávy, přívěsky plastové srdíčko, žeton do vozíku a magnetky se zvířátky. Celkem vybrali 4 366 Kč. Další dobrovolníci z řad našich studentů se zúčastnili i každoroční Mikulášské sbírky, kterou pořádá Společnost pro ranou péči a která se koná na území téměř celé České republiky. Raná péče je bezplatná sociální služba poskytující odbornou pomoc a podporu rodinám, v nichž se narodilo dítě těžce nemocné nebo s postižením. Určena je dětem od narození do sedmi let. Rodiny v jejich nelehké situaci provází již 25 let. Studenti prodávali perníčky, které pro ranou péči napekli jednotlivci, žáci i senioři

Život dětem tímto srdečně a s úctou děkuje

**studentům, studentkám a zaměstnancům
Střední průmyslové školy strojnické,
tř. 17. listopadu 49, Olomouc**

za účast v zimních Srdíčkových dnech 2016 a finanční částku **4 366,- Kč** získanou prodejem předmětů s logem Život dětem.

Částka bude použita na pomoc dětem se závažnými onemocněními, které jsou stabilně odkázány na domácí péči svých rodičů a to konkrétně na pořízení rehabilitačních a kompenzačních pomůcek, na úhradu zdravotnického materiálu, speciální výživy, rehabilitačních pobytů apod.

Děkujeme Vám, že nám pomáháte
proměnit dětské slzy v úsměv.

www.zivotdetem.cz

z domovů.

Děkujeme všem, kteří se na přípravě a realizaci obou prosincových sbírek podíleli. Máme radost, že díky vám všem získají rodiny v nelehké

životní situaci potřebnou pomoc, podporu, ale i vhodné pomůcky na rozvoj svých dětí.

Redakce

Dobré místo pro život

Vánoční atmosféru si užívá v Olomouci každý, kdo navštíví vánoční trhy. V pátek 9. prosince jste mohli vidět

studenty, nepedagogické pracovníky, paní ředitelku s panem zástupcem a některé učitele ve stánku Dobré místo pro život, kde již tradičně je-

den prosincový den pomáhají s prodejem punče na Horním náměstí. Již od desáté hodiny ranní nabízel stánek Dobrého místa pro život nejen několik

druhů výborného punče, ale i skvělou škvarkovou pomazánku pana zástupce Karla Neumanna, později pak ještě další dobroty, které napekly paní učitelky. Výtěžek z prodeje byl předán Společnosti pro ranou péči. Raná péče je občanské sdružení, která pomáhá rodinám

překonávat těžké situace při výchově dítěte s postižením. Jejím cílem je pomoci rodinám vytvořit takové podmínky, aby jejich dítě mohlo vyrůstat v domácím prostředí a rodina nemusela přistoupit k ústavní péči.

Na tuto charitativní akci zavítali i absolventi naší ško-

ly, kteří si po pár doušcích punče zavzpomínali na roky strávené na strojárně. Prodej punče se velmi vydařil a díky zásluze naší školy se utržilo **42 245 Kč**, které pomohou rodinám, co to opravdu potřebují.

Jiří Slečka

Vánoční Vídeň

Návštěva vánoční Vídně je každoroční tradiční záležitostí na naší škole. Toto hlavní město Rakouska láká turisty nejen na nádherné stavební památky, ale také na světoznámé vánoční trhy před městskou radnicí.

Po příjezdu do Vídně jsme jako první navštívili zajímavý dům, který nemá ani jedno okno stejné - tzv. Hundertwasserhaus, kde jsme měli krátký rozchod a mohli jsme si koupit malé suvenýry. Po rozchodu jsme znovu nastoupili do autobusu, který nás dovezl blíže k centru města. Na okružní jízdě městem jsme viděli další významné památky města, o kterých jsme se něco více dozvěděli od paní průvodkyně. Rozchod jsme dostali v centru u Stephansdomu, pak jsme prošli zimní sídlo Habsburků Hofburg a navštívili královskou klenotnici. Při průchodu pasáží jsme mohli vidět krmení bílých lipicánů, ušlechtilých koňů z vysoké jezdecké školy. Nejzajímavější pro nás ovšem byly vánoční trhy před radnicí – Christkindlmarkt – se spoustou vů-

ní od Vídeňského punče přes pečené kaštiny až po grilované klobásky. Na stáncích jsme si mohli koupit mnoho druhů cukrovinek, pečiva a vánočních ozdob. Počasí nám během celé exkurze přálo a domů jsme dojeli jako vždy plní zážitků

Benjamin Reisenauer

Škola přivítala zájemce o studium

zájmových kroužků. Na informačních besedách se rodiče a žáci 9. tříd dozvěděli více o přijímacím řízení ve školním roce 2017/18, uplatnění na trhu práce a dalším studiu na VŠ. Vánoční atmosféru zpříjemnily návštěvníkům studentky ze 3. A, které nabízely v 1. patře po celý den občerstvení – vánoční cukroví s čajem.

Redakce

V sobotu 10. 12. ožily od 9.00 do 13. 00 hod. prostory SPŠS již potřetí Dnem otevřených dveří. Uchazeči o studium se svými rodiči, bývalí absolventi a zástupci firem si prohlédli odborné učebny, laboratoře, Centrum dalšího vzdělávání i tělocvičnu s posilovnou. V kmenových třídách byly nachystány pro návštěvníky expozice vyučovaných předmětů a

Setkání s umělci Kitzbergerovými

Naši školu navštívil v prosinci akademický sochař a umělecký kovář pan Igor Kitzberger se svými syny Sebastianem a Kristiánem. Sebastian se věnuje sklářské tvorbě a Kristián pracuje zejména s kovem, který často ve spolupráci se svým bratrem kombinuje se sklem. Kitzbergerovi přijali pozvání ředitelky školy Ing. Martiny Zahnášové, aby našim studentům přiblížili svou designérskou tvorbu. Rozhovor se známými umělci připravila studentka 4. ročníku Viktorie Hořínová.

Nad čím přemýšlíte, když vytváříte nové dílo? Jaké jsou Vaše myšlenky?

Kristián: „Můj zdroj je nějaká inspirace, například globální problém. Letos jsem si dal jako hlavní téma komáry, kteří jsou spjati s globálním problémem viru Zika. Potenciálně jsem hledal v tématu příroda, začal jsem si všimnout detailů, analyzoval jsem komáry z větší hloubky. Hledal

jsem také určitou poetiku – rostlin, trav. Spojil jsem agresi bodnutí s neviditelností traviny.

Sebastián: „Asi také.“

Co Vás vedlo k tomu, že jste si zamilovali právě kov, nebo sklo?

Sebastián: „No popravdě jsem neměl moc na výběr. Od malička jsem hrál hokej a když jsem se měl rozhodnout, na jakou půjdu střední školu, vybral jsem si uměleckou průmyslovku. Tam se totiž přijímací zkoušky skládaly formou talentových. Nebyl tedy brán ohled na můj průměr. Začal jsem studovat umělecký obor a sklo jsem si zamiloval. Zároveň jsem si uvědomil, že škola má přednost před sportem, a hokej jsem musel omezit.

Na přednášce jste se zmínili, že jste vystavovali už i ve světě. Jaká výstava byla pro Vás tou největší a nejúspěšnější?

Sebastián: „Účastním se ateliérových výstav, ale za mou největší považuji loňský i letošní Design blog.“

Máte povědomí i o

obecné kovařině? Myslím tím například kutí koní. Dbá se i tam na určitý design?

Všichni společně:

„Všechno jde nějakým způsobem dopředu. V podstatě tedy i podkovy se musí nějakým způsobem vyvíjet. Hlavně je ale řešena účelnost. Podkovy se rozlišují jak velikostí, tak začleněním do prostředí, kde se bude kůň pohybovat. V našem oboru hovoříme spíše o sochařství, kde jde účelnost stranou.

Jaká byla Vaše oblíbená hračka, když jste byli malí?

pan Igor Kitzberger: „Za mě určitě Merkur.“

Sebastián + Kristián:

„Pro nás byla nejoblíbenější stavebnice LEGO, i tam se rozvíjí určitá iniciativa a dítě hledá svou kreativitu.

Které zvíře máte nejraději?

Kristián: „Určitě psa. Měli jsme ho i u babičky, takže pro nás určitě pes. Ostatní zvířata jsme neměli moc rádi. :-D“

Sebastián: „Náhodou, já mám rád zvířata. Ale nejlepší je pes. :-)“

Děkuji za rozhovor.

Ples strojařů

Letošní ples byl v mnohém výjimečný. Možná tím, že patřil zrovna mně a spoustě mých skvělých spolužáků. :-) Nejdůležitější změnou bylo místo konání, tentokrát v pavilonu A na výstavišti Flora Olomouc. Celý objekt působil velmi příjemně a značná část hostů byla velmi spokojená.

Ples zahájila proslovem tradičně paní ředitelka a poté pronesli svou řeč 2 zástupci studentů 4. ročníku. Celým večerem provázela skvělá moderátorská dvojice – Mgr. Marta Skopalíková a pan zástupce Mgr. Karel Neumann, kteří zahajovali stužkování tříd a svým nástupem na pódiu ve stylu 30. let mile pře-

kvapili studenty i rodiče.

Každá třída si samostatně připravila krátký program, který předcházela všem očekávanému stužkování. Dalo by se říct, že se všechny ročníky doslova předháněly, kdo bude mít efektivnější a zajímavější vystoupení. Podle mého názoru na plné čáře vyhrála třída 4. C, která spojila

filmový svět s právě probíhající realitou v sále. Bylo připraveno několik doprovodných programů – taneční škola Coufalovi si připravila několik ukázek, profi souboj v judu předvedli naši spolužáci Daniel Vydra a Václav Kovář. Na závěr plesu nechyběla opravdu bohatá tombola. K tanci a poslechu krásně hrála skupina Afresh. Děkujeme! :-)

Viktorie Hořínová

Všechny třídy se snažily, aby jejich vystoupení bylo co nejlepší. Naše třída 4.B se připravovala celý měsíc, sklídila velký potlesk a dle názoru většiny vyučujících a hostů bylo toto taneční představení třešničkou na dortu letošního plesu. Po slavnostním šerpování maturantů následoval připítek a tanec studentů s vyučujícími. Kapela byla excellentní, nakonec to pořádně rozjeli. Prostředí pavilonu A shledávám příjemným a prostorným.

Martin Navrátil

Náš lyžařský výcvik

Výcvik na lyžích jsme absolvovali v Jeseníkách. Už po cestě na chatu Barborka, kde jsme byli ubytováni, jsem byl překvapen množstvím sněhu. Hory pod sněhem byly krásné, nemohl jsem se na ně vynadívát. Bylo jasno a my jsme mohli vidět i nejvyšší horu Jeseníků – Praděd.

Na naši chatu jsme došli z parkoviště pěšky. Ubytování bylo standardní, celkem se mi to líbilo. Každé ráno jsme se s lyžemi dostali ke sjezdovce a lyžovali zhruba 3 hodiny. Na chatě jsme potom dostali oběd, po kterém následoval odpolední klid, což jsme uvítali, protože jsme byli pořádně unavení.

Odpolední lyžování tr-

večerní program se sou-
těžemi a hráli jsme také
různé hry. Lyžák se mi
hodně líbil, byla tam dobrá
zábava, hodně dobrého
jídla a dost skvělého lyžo-
vání.

Šimon Kuchařík

mile překvapen. Dopadl
nad moje očekávání. Domů
jsem si dovezl spoustu
zážitků, na které budu
dlouho vzpomínat.

Svatopluk Vlček

Na lyžáku jsem se dostal do
prvního družstva a hodně
se přiučil, protože jsme
měli instruktorku, která
byla v reprezentaci. Po
lyžování jsme na pokojích
hráli karty a byla velká
zábava. Každý večer měli
pro nás učitelé vymyšlený
program – hráli jsme různé
hry. Personál nebyl špatný,
ale u jídla jsme dostávali
malé porce. Byl jsem mile
překvapen, že učitelé byli
tak klidní na to, že toho
měli tolik na starost. A byl
jsem rád, že jsem se
nakonec výcviku zúčastnil.

valo do 16.00 hodin a pak
jsem se zase vrátili na
večeři. Po ní následoval

Z počátku jsem měl
obavy, že se lyžařský výcvik
moc nevydaří, ale byl jsem

Jan Ryšavý